

Folketingets Kulturudvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf : 33 92 33 70
E-mail : kum@kum.dk
Web : www.kum.dk

10. juni 2020

Folketingets Kulturudvalg har den 13. maj 2020, efter ønske fra Jens Rohde (RV), stillet mig følgende spørgsmål, nr. 285 (Alm. del), som jeg hermed besvarer.

Spørgsmål:

Baggrunden for godkendelsesordningerne i ophavsretsloven er navnlig, at rettighedshaverne skal sikres en rimelig betaling, samt at brugerne så enkelt og ubureaukratisk som muligt kan få klareret de nødvendige rettigheder til masseudnyttelse. En enkelt forvaltningsorganisation kan efter ophavsretsloven godkendes for at sikre en let og gennemskuelig klareringsproces og dermed bl.a. undgå, at en virksomhed bliver mødt med en flerhed af krav om vederlagsbetaling, hvorved det kan stå uklart, hvilken af organisationerne der skal sluttes aftale med for at kunne anvende et værk. Vurderer ministeren, at det i dag er enkelt og gennemsigtigt at få klareret rettigheder til f.eks. udsendelse af audiovisuelt indhold (live og forskudt), herunder også i forhold til dansk drama?

Svar:

Klarering af rettigheder til fx udsendelse af audiovisuelt indhold er kendetegnet ved at indeholde store mængder af beskyttet materiale. Det sker i praksis via licensaftaler mellem brugerne af rettigheder (fx et fjernsynsforetagende eller en skole) og rettighedshaverne, som er organiseret i forvaltningsselskaber (fx Copydan).

De overordnede rammer for licensaftaler er reguleret i ophavsretsloven, og de indgår ofte efter reglerne om aftalelicens i ophavsretsloven.

Aftalelicenssystemet giver mulighed for, at brugere af beskyttet materiale kan indgå en aftale med en kollektiv forvaltningsorganisation, der omfatter alle de relevante rettigheder på én gang. Aftalelicenssystemet sikrer således adgang til rettigheder for brugerne, hvor det ville være uoverkommeligt at skulle indgå individuelle aftaler med

hver enkelt rettighedshaver. Samtidig sikres rettighedshaverne betaling for denne brug gennem deres organisationer.

Grundlæggende mener jeg, at det er fornuftigt, at det er parterne, der aftaler vilkårene for udnyttelse af rettigheder. Jeg er endvidere enig i de betragtninger om aftalelicenssystemet, der fremgår af Folketingets vedtagelse af V37 (som led i forespørgsel F15) i 2015-16, og hvoraf fremgår, at ny EU-lovgivning ikke måtte forhindre anvendelsen af det danske aftalelicenssystem.

Jeg har derimod ikke umiddelbart grundlag for at udtale mig om, hvordan parterne i praksis oplever de konkrete kontraktforhandlinger.

Joy Mogensen